

GÖZÜMÜZDE HANGİ SINIFIN GÖZLÜKLERİ VAR?

YILDIRIM KOÇ
Toplu Sözleşme Dairesi Uzmanı

İster farkında olalım, ister olmayalım, dünyaya daima şu veya bu sınıfın gözlükleriyle bakarız. Herhangi bir olayı bu gözlüklerle görürüz, ona göre değerlendiririz.

Diyelim ki bir iş kazası oldu. Gözümüzde patronların gözlükleri varsa, olaya nasıl bakarız? «İşçi dalgınlık yapmasaydı kaza olmazdı» deriz. «Tazminat koparmak için mahsus elini makinaya kaptırdı serseri» diyenler bile çıkar. Gözümüzde işçi sınıfının gözlükleri varsa aynı olaya nasıl bakarız? «Patron o preste gerekli emniyet tertibatını alsaydı, işçi arkadaş iyi beslenseydi, fazla mesailerde yorulmasaydı iş kazası olmazdı»

deriz. «İş kazasının sorumlu su karını artırmak için emniyet tedbirlerini ihmal eden ve işçiyi düşük ücretle aşırı şekilde çalıştıran patrondur» deriz. Yani aynı olayı iki ayrı gözlükten ayrı ayrı yorumlarız. Kadınlara nasıl bakarız? Eğer kadına sadece beraberce sevişilen ,yeri mutfak olan bir mal olarak bakarsak gözümüzde patronların gözlüğü vardır. Sinemalarda oynayan açık saçık seks filmleri gözümüze bu tür bir gözlük yerleştirmeye çalışır. O filmlere gidip eğelenenler kadını bir mal gibi görmeye başlarlar. Yani fabrikada işçi olarak çalışsalar bile dünyaya burjuvazinin dünya görüşüyle (gözlükleriyle) bakarlar.

Gözünde işçi sınıfının gözlükleri olan, yani dünyayı işçi sınıfının dünya görüşü açısından yorumlayan bir işçi, kadına ne gözle bakar? o işçinin gözünde her kadın bir mücadele arkadaşıdır. Alınıp satılan mal değildir. Hayat arkadaşıdır. İşçi sınıfının kurtuluş mücadelesinde omuz omuza beraberce dövüşeceği bir insandır.

Patronlar dünyaya daima patron sınıfının gözlükleriyle bakarlar. Ama işçiler ve diğer emekçiler dünyaya daima işçi sınıfının gözlükleriyle bakmazlar. Bir çok işçi farkında olmadan patronlar sınıfının gözlüklerini takar, patronlar sınıfının dünya görüşünü savunur. «Patron bizim babamızdır. Bizze verdiği ekmeğe nankörlük etmeyelim» diyen işçi burjuvazinin gözlüklerini takmakta-

dır. «Bizim çıkarlarımızla patronların çıkarları ortaktır. Sınıf diye bir şey yoktur. Biz imtiyazsız, sınıfsız bir milletiz» diyen işçiden grevde hayır gelir mi? «Biz işyerinde bir aileyiz. Sınıflar var ama bu sınıflar birbirleriyle mücadele etmeden de kardeşçe yaşamalıdır» diyen işçiye nereye kadar güvenebiliriz? Gözünde burjuvazinin gözlükleri olan işçilere mücadelede fazla güvenilmeyeceğini bütün işçi arkadaşlar çok iyi bilmektedirler.

İşçi sınıfının kurtuluş mücadelesi (yani sömürünün olmadığı bir toplum kurma mücadelesi) ancak işçi sınıfının dünya görüşüne sahip insanlarca yürütülebilir. İyi bir ekonomik ve demokratik mücadele vermemiz işçi sınıfının dünya görüşünü iyi öğrenme-

mizle mümkündür.

Dünya görüşü dediğimiz şey ideoloji de diyebiliriz. Yani ya burjuvazinin ideolojisine (dünya görüşüne) sahibizdir, ya da işçi sınıfının ideolojisine (dünya görüşüne). Gözümüzde ya patronlar sınıfının gözlükleri vardır, ya da işçi sınıfının gözlükleri.

Bu iki dünya görüşünün dışında bir dünya görüşü yoktur. Bu iki ideoloji (dünya görüşü, gözlük) birbiriyle sürekli mücadele halindedir. Çevreyi gözlüksüz göremeyiz. Muhakkak bir gözlük takacağız. Biz işçiler olarak işçi sınıfının gözlüklerini takalım, işçi sınıfının dünya görüşüne, yani ideolojisine sahip çıkalım. İşçi sınıfı ideolojisinin burjuva ideolojisini yenmesi için işçi arkadaşlarımıza işçi sınıfı bilimini öğretilim.